

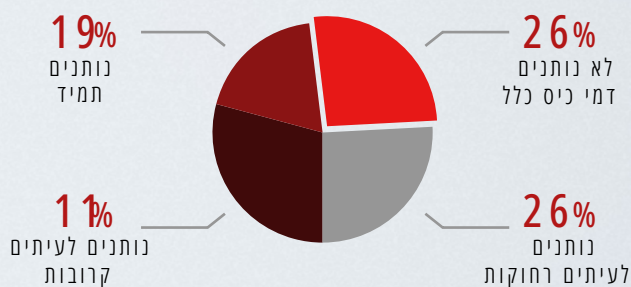
פרק שמיני העברה בין-דורית - כוונות גבוהות, יישום חלקי

דמי כיס #1 חוזרים

74%
מההורים הישראלים
נותנים לילדיהם דמי כיס
במינונים משתנים

ההתפלגות המלאה

ההורים חוזרים לתת דמי כיס לילדים. אם ב-2024 60% דיווחו שהם אינם נותנים דמי כיס, ב-2025 רק 26% מההורים אינם נותנים דמי כיס כלל.

אחרי שנים של נסיגה, דמי הכיס חוזרים ככלי חינוכי מקובל, אך גם כאן ניכר פער בין הכרה בחשיבות לבין יישום סדיר. נשים מדווחות על מתן דמי כיס בשיעורים נמוכים יותר, בעוד שגברים נוטים לדפוס קבוע ומובנה יותר. בהשוואה בינלאומית, ישראל אינה חריגה: גם במדינות OECD דמי כיס נתפסים ככלי מרכזי לאוריינות פיננסית, אך שיעורי היישום בפועל נמוכים, בעיקר בשל חוסר זמן, חוסר עקביות ואי־נוחות בשיח על כסף.

כרטיס תשלום #2 לילדים: רוב ההורים עוצרים לפני העצמות

59 %

מההורים לילדים
בני 10 ומעלה
אינם מאפשרים
לילדיהם להחזיק
כרטיס תשלום או
אמצעי דיגיטלי

ההתפלגות המלאה

59%

אין לילד אמצעי תשלום

41 %

לילד יש אמצעי תשלום
כרטיס/אפליקציה/נטען

אם דמי כיס מסמנים נכונות רעיונית לחינוך פיננסי, כרטיס תשלום הוא השלב המעשי - ושם הציבור הישראלי נעצר. בניגוד למדינות OECD שבהן אמצעי תשלום מפוקחים לילדים נתפסים כ"מעבדת למידה" בטוחה, בישראל החשש נובר על ההתנסות: פחד מטעויות, חשיפה דיגיטלית, אובדן שליטה ולעיתים גם חוסר ביטחון פיננסי של ההורים עצמם. הפער אינו נובע מהיעדר כוונה חינוכית, אלא מהקושי לאפשר לילד עצמאות אמיתית בסביבה כלכלית שנתפסת כמסוכנת.

שיח פיננסי #3 בבית: הרבה רצון, מעט שגרה

למרות ההכרה הרחבה בחשיבות של שיח פתוח על כסף, השיחה עצמה מתקיימת לעיתים רחוקות. עומס, אי־נוחות רגשית ופערי ידע גורמים לכך שהכסף נשאר נושא טעון ולא שגרתי. כששואלים את הדור הצעיר הם מצהירים על כוונות מרחיקות לכת לשיח פתוח על כסף כהורים עתידיים אך ניסיון העבר מראה שהמציאות שוחקת את האידיאל.

בהשוואה בינלאומית, ישראל דומה מאוד למדינות OECD : רק 20% - 40% מההורים מקיימים שיח פיננסי קבוע, בעיקר משום שכסף הוא נושא שמעורר חוסר ביטחון גם אצל מבוגרים.

חינוך פיננסי #4 פורמלי: כמעט לא קיים

כלכלה

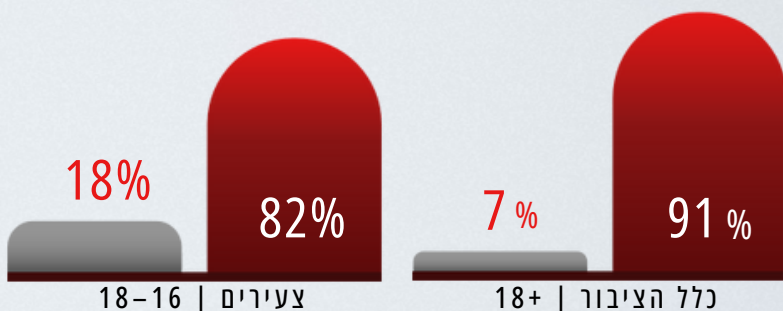
91%

מהישראלים
מעל גיל 18 לא קיבלו
חינוך פיננסי פורמלי
בבית הספר

התפלגות חינוך פיננסי פורמלי בבית הספר

לא קיבלו

כן קיבלו

העברת ידע פיננסי בישראל כמעט ואינה נתמכת על ידי מערכת החינוך. למרות סימני שינוי קלים בקרב הדור הצעיר, ישראל נמצאת הרחק מאחור בהשוואה למדינות OECD שבהן חינוך פיננסי הוא חלק מתכנית הליבה כבר בגיל צעיר (במדינות OECD מובילות: 40% - 70% חשיפה לחינוך פיננסי מגיל 9-12)

התוצאה היא שהעברת ידע בין-דורית נשענת כמעט אך ורק על יוזמות פרטיות ולא סדירות של הורים - מודל שמקבע פערים ומגביל שינוי התנהגותי ארוך טווח.